

Tilleg B.

til

Rigsdagstidenden.

Udvalgenes Betænkninger.

Ordentlig Samling 1867—68.

I.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Afgang til Sagførervirksomheden.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 17de Januar 1868.)

Det Lovudkast, hvorover nærværende Udvalg har at afgive Betænkning, betegner sig i de Udkastet ledsagende Motiver som fremkaldt ved et almindeligt Ønske om en friere Afgang til Sagførervirksomhed, i Forbindelse med den Erkjendelse, at det hverken synes grundet i Sagens egen Natur eller stemmende med Udviklingen af vore øvrige Samsundsforhold, at fastholde de hidtilværende snevrere Grændser for denne Afgang, der væsentlig have været bestemte ved Sagførerstillingens Opsættelse som Embedsstilling. At der nu i Virkeligheden skulde kunne siges at være nogen egentlig Trang tilstede til et større Antal af Sagførere, og at i alt Fald en saadan Trang ikke nok skulde kunne afhjælpes ved de Midler, der allerede nu staae til Raadighed, finder Udvalget vel ikke, thi Intet hindrer det Offentlige i at ansætte nye Sagførere, hvor og naar det maa antages, at disse behøves. Gjælder det imidlertid ikke nærmest Trangen til flere Sagførere, men derimod Maaeden, hvorpaa Afgangen til Sagførervirksomheden meest hensigtsmæssigen

ordnes, saa kan Udvalget ikke tilbageholde den Anskuelse, at den rette Ordning maa siges at være den, der, istedetfor at betinge Afgangen til Sagførervirksomheden af en Tilladelse fra det Offentliges Side, ifkun knytter samme til saadanne Betingelser, som udkræves til Beskyttelse for Rets sagernes forsvarlige Udførelse, og saaledes lader Afgangen staae aaben, uden særlig Tilladelse, for Enhver, der opfylder disse Betingelser.

Billiges da dette Lovudkasts Hovedprincip, bliver Spørgsmaalet dernæst, om det nærværende Ønske, som Regjeringen har valgt til Principets Anerkjendelse, kan siges at være det rette, og navnlig om man ikke hellere endnu i nogen Tid burde være bleven staaende ved de hidtil gjældende Regler, indtil den i Grundloven bebudede almindelige Omdannelse af Retspleien af sig selv med Nødvendighed maatte føre til nye Forrifter ogsaa for dette enkelte Punkt, Sagførervirksomhedens Udøvelse. Tvende af Udvalgets Medlemmer (Ussing og Brock), hvis Betænkninger ville findes meddeelte neden-